

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 773/16.	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1. Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. M..	Czyn z punktu I wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 10 lutego 2016 roku około godz. 17.30 M. P. (1) i jej matka	Zeznania świadka M. P. (2).	k. 26-27, 310-311. k. 33-34, 311-314.	

pokrzywdzona M. P. (2) weszły na oznakowane przejście dla pieszych zlokalizowane na ulicy (...) w D.. Warunki pogodowe były trudne. Było ciemno i padał deszcz. W tym samym czasie ulicą (...) w ich kierunku zbliżał się samochód osobowy marki B. o nr rej. (...), którym kierował oskarżony J. M.. W chwili wejścia M. P. (1) i pokrzywdzonej M. P. (2) na oznakowane przejście dla pieszych, samochód kierowany przez oskarżonego znajdował się w odległości około 60 metrów od tego przejścia. W trakcie przechodzenia ww. przez to oznakowane przejście dla pieszych pierwsza szła M. P. (1). Natomiast M. P. (2) szła po jej lewej stronie, lekko z tyłu. Kiedy M. P. (1) praktycznie była już na końcu przejścia dla pieszych, zauważyła, iż samochód kierowany przez oskarżonego nie zwalnia. Krzyknęła do matki „mamo on nas nie widzi”. W wyniku niezachowania przez oskarżonego szczególnej ostrożności i nienależytego obserwowania obszaru oznakowanego przejścia dla pieszych, doszło do potrącenia M. P. (2) przez J. M.. Pokrzywdzona w wyniku uderzenia upadła na jezdnię i leżała na prawym boku. Również w wyniku tego zdarzenia

Zeznania świadka M. P. (1).	k. 160-161, 315-316. k. 147-148, 322-323.
Zeznania świadka T. B..	k. 303-306, 313.
Zeznania świadka P. S..	k. 150-151, 335-336.
Częściowo wyjaśnienia J. M..	k. 336.
Zeznania świadka A. T..	k. 336.
Zeznania świadka J. D..	k. 59-77, 173-199, 354-357.
Zeznania świadka M. P. (3).	k. 37. k. 28, 29.
Opinie biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadku drogowego I. R..	k. 4,5. k. 7-8.
Opinia sądowo-lekarska.	k. 11-12.
Dokumentacja lekarska.	9,10.
Protokoły z przebiegu badania stanu trzeźwości.	k. 303. k. 370.
Protokół oględzin miejsca wypadku drogowego.	
Protokół oględzin pojazdu.	
Dokumentacja w postaci:	
Szkiców miejsca zdarzenia.	
Dane osobopoznawcze.	
Karta karna.	

<p>została potrącona M. P. (1).</p> <p>W wyniku zdarzenia M. P. (2) odniosła obrażenia ciała w postaci złamania nasady dalszej kości promieniowej prawej i lewej oraz stłuczenia klatki piersiowej po stronie lewej, które to obrażenia naruszyły u niej prawidłowe funkcjonowanie czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu.</p> <p>W chwili zdarzenia zarówno oskarżony J. M. jak i pokrzywdzona M. P. (2) byli trzeźwi.</p> <p>Zdarzenie miało miejsce w porze zimowej. Było ciemno, padał deszcz. Odcinek drogi, na którym doszło do zdarzenia był prosty, teren płaski, zaś droga asfaltowa była mokra.</p> <p>Oskarżony J. M. ma 58 lat. Z zawodu jest ślusarzem mechanikiem. Z powodu utraty wzroku w prawym oku przebywa na rencie. Otrzymuje z tego tytułu kwotę 700 złotych miesięcznie. Uprzednio nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie i odwykowo. Uprzednio nie był karany.</p>			
<p><i>o.1. Fakty uznane za nieudowodnione</i></p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu</p>	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1. 1	J. M..	Czyn z punktu I wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony J. M. w dniu 10 lutego 2016 roku na ulicy (...) w D. kierował samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) i wówczas potrącił pieszą M. P. (2), która przechodziła poza oznakowanym przejściem dla pieszych.	Częściowo wyjaśnienia J. M..	k. 304-306, 313.	
2. OCena DOWODÓW			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
6. 7.	Częściowo wyjaśnienia J. M.. Zeznania M. P. (1) i M. P. (2). Zeznania T. B.. Zeznania funkcjonariuszy policji: P. S., A. T., J. D. i M. P. (3). Opinie biegłego sądowego z zakresu rekonstrukcji wypadku drogowego I. R.. Opinia sądowo-lekarska.	Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego J. M. za wiarygodne w tej części w której potwierdza fakty bezsporne, a więc przede wszystkim fakt kierowania w dniu zdarzenia samochodem osobowym marki B. na ulicy (...) w D., fakt zbliżania się do przejścia dla pieszych zlokalizowanego na tej ulicy i również fakt potrącenia na tej ulicy	

Dokumentacja w postaci:	dwóch osób, w tym pokrzywdzonej M. P. (2).
Protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonej
Protokołu oględzin miejsca wypadku drogowego.	M. P. (2) i jej córki M. P. (1), które w sposób spójny, jasny i logiczny wskazały na okoliczności mające miejsce przed zdarzeniem, przebieg samego wypadku. Jak również okoliczności mające miejsce po zdarzeniu. Niewątpliwie M. P. (1) i T. B. wskazali, że M. P. (2) po uderzeniu jej przez samochód kierowany przez oskarżonego znajdowała się poza tym przejściem. Jednakże nie oznacza to jeszcze, iż M. P. (1) i M. P. (2) bezpośrednio przed zdarzeniem, przechodziły poza tym oznakowanym przejściem dla pieszych. Nie ulega przecież wątpliwości, iż skoro oskarżony w sposób nieprawidłowy obserwował obszar drogi przed swoim pojazdem, gdyż w wyniku tego zaniechania doszło do potrącenia dwóch osób, w tym pokrzywdzonej, to zanim zatrzymał samochód, musiał przejechać jeszcze pewien dystans. Zatem nie ma żadnych okoliczności podważających treści zeznań ww. co do okoliczności, iż przechodziły właśnie przez to oznakowane przejście dla pieszych. Co więcej przechodzenie przez M.
Protokołu oględzin pojazdu.	
Szkiców miejsca zdarzenia.	
Karty karnej oraz Dokumentacja lekarska.	

P. (2) i M. P. (1) właśnie przez oznakowane przejście dla pieszych w tym miejscu było również najłatwiejszym sposobem przemieszczenia się na drugą stronę ulicy (...) w tym miejscu. Ponieważ przechodzenie poza tym przejściem musiałyby skutkować wejściem na trawnik, bowiem pomiędzy chodnikiem jest pas zieleni, co wynika z zeznań M. P. (2) i znajduje oparcie również w pisemnej opinii I. R.. Nie bez znaczenia jest również okoliczność, iż wówczas panowały trudne warunki pogodowe i zarazem drogowe, m.in. padał deszcz. Tym bardziej więc M. P. (2) i M. P. (1) nie miałyby żadnych powodów w celowym wchodzeniu na trawnik i przemieszczeniu się w ten sposób poza tym przejściem na drugą stronę ulicy (...). Skoro najłatwiejszym sposobem przejścia na drugą stronę tej ulicy było przejście przez oznakowane przejście dla pieszych. Nie ma żadnych powodów do kwestionowania treści ich zeznań.

Wiarygodne są również zeznania T. B.. Świadek co prawda nie widział momentu samego potrącenia, tylko usłyszał głucho puknięcie spowodowane zapewne uderzeniem samochodu, m.in. w pokrzywdzoną.

Potwierdził jednak, iż samo oznakowane przejście dla pieszych nie było w tym czasie oświetlone. Brak jest okoliczności do kwestionowania treści tych zeznań.

Są jasne, spójne i nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności. Opisali przede wszystkim przebieg podjętych czynności, które miały miejsce bezpośrednio po zdarzeniu, w tym potwierdzili, że warunki pogodowe i zarazem drogowe były trudne. Nie ma okoliczności podważających treści tych zeznań.

Sąd uznał w pełni za wiarygodne opinie biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych I. R. (pisemne i ustną), który po analizie materiału dowodowego oraz po dokonaniu własnych oględzin miejsca zdarzenia, sprecyzował jasne i rzeczowe wnioski, z których wynika, że bezpośrednią przyczyną analizowanego zdarzenia drogowego było błędne zachowanie J. M., kierującego samochodem marki B. o nr rej. (...), który nie obserwował z należytą uwagą obszaru drogi przed pojazdem i w efekcie spóźnił się z reakcją na wkraczające i poruszające się po przejściu piesze M. P. (2) i M. P. (1). Co prawda biegły ten nie wykluczył,

że hipotetycznie wersja zdarzenia wskazywana przez oskarżonego, iż piesze mogły przechodzić poza przejściem dla pieszych mogła mieć również miejsce. Jednak Sąd mając na uwadze cały zebrany materiał dowodowy, wykluczył taką możliwość, o czym mowa była już powyżej. Przy czym co istotne, również nie ulega żadnym wątpliwościom, że i w tym przypadku gdyby faktycznie oskarżony należycie obserwował drogę, miał możliwość zatrzymania samochodu przed torem ruchu pieszych, co wynika również z tej opinii (k. 173-199). W związku z powyższym podkreślić należy, iż w ocenie Sądu opinie biegłego I. R. są jasne, pełne i biegły udzielił w sposób wyczerpujący odpowiedzi na stawiane mu pytania.

Jest jasna, spójna i brak jest okoliczności przede wszystkim co do wniosków końcowych wynikających z tej opinii.

Nie budzą żadnej wątpliwości ani co do formy, ani co do treści. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich autentyczności ani rzetelności. Ich autentyczność oraz rzetelności nie budziły również wątpliwości Sądu.

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Częściowo wyjaśnienia J. M..</p> <p>Pozostała zgromadzona w sprawie dokumentacja.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom J. M. w tej części w których starał się wykazać, iż potrącenie pokrzywdzonej M. P. (4) miało miejsce już poza oznakowanym przejściem dla pieszych. Taki bowiem przebieg zdarzenia nie znajduje potwierdzenia przede wszystkim w wiarygodnych zeznaniach M. P. (2) i M. P. (1), a które to depozycje ww. korelują także z ustaleniami biegłego I. R. co do takiego przebiegu zdarzenia. Również zasady logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego wskazują, że przejście przez oznakowane przejście dla pieszych w tym miejscu na drugą stronę ulicy (...) przez ww., mając również na uwadze, wówczas panujące warunki pogodowe, było najłatwiejszym sposobem przemieszczenia się, o czym mowa była powyżej.</p> <p>Jest jasna, pełna i sporządzona przez uprawnione podmioty w</p>	

		zakresie ich kompetencji. Jednakże nie mogła przyczynić się do ustaleń faktycznych w sprawie.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Związłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	I.	J. M..
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Oskarżony J. M. swoim zachowaniem zrealizował znamiona przestępstwa z			

art. 177 § 1 k.k.
Przestępstwa z art. 177 § 1 k.k. dopuszcza się ten, kto naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157 § 1 k.k.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało sprawstwo oskarżonego J. M., który w dniu 10 lutego 2016 roku na ulicy (...) w D. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, iż kierując samochodem osobowym marki B. o nr rej. (...) i zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych, nie zachował wymaganej w tej sytuacji szczególnej ostrożności i w sposób nienależyty obserwował obszar tego przejścia oraz obszar przed prowadzonym pojazdem, w wyniku czego potrącił przechodzącą przez jezdnię w lewej na prawą stronę jezdni, pieszą M. P. (2), w następstwie czego M. P. (2) doznała obrażeń ciała w postaci złamania nasady dalszej kości promieniowej prawej i lewej oraz stłuczenie klatki piersiowej po stronie lewej, które to obrażenia naruszyły u niej prawidłowe

funkcjonowanie czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu. Na tak ustalony stan faktyczny wskazuje zebrany i omówiony wyżej wiarygodny materiał dowodowy, w tym przede wszystkim depozycje pokrzywdzonej M. P. (2), zeznania M. P. (1), opinie biegłego I. R., dokumentacja lekarska, opinia sądowo-lekarska, a także zasady logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego. Nie ulega wątpliwości, iż mając na uwadze zebrany materiał dowodowy M. P. (2) wraz z córką M. P. (1), która również została potrącona samochodem kierowanym przez oskarżonego w chwili zdarzenia przechodziły przez oznakowane przejście dla pieszych. Tym samym J. M. w chwili zbliżania się do niniejszego przejścia dla pieszych nie zachował należytej ostrożności, tj. nie obserwował wystarczająco uważnie drogi przed sobą. Na skutek tego zaniechania potrącił znajdujące się na oznakowanym przejściu dla pieszych pokrzywdzoną M. P. (2) i jej córkę. M. P. (2) doznała na skutek tego ww. obrażeń ciała na okres powyżej dni siedmiu. Nie ulega wątpliwości, że skoro warunki pogodowe w tym czasie były trudne, tym bardziej oskarżony zbliżając się do oznakowanego przejścia

dla pieszych powinien zachować szczególną ostrożność, w taki sposób, aby do zdarzenia nie doszło.			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. M.. J. M..	I. II.	I. I.	Wina oskarżonego J. M. nie budzi żadnych wątpliwości. Jest on osobą dorosłą, poczytalną. Nie zachodziły żadne okoliczności ograniczające jego zdolność do rozeznania znaczenia swojego działania i pokierowania swoim zachowaniem.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu J. M., stopnia jego winy Sąd uwzględnił zarówno okoliczności o charakterze przedmiotowym, jak i podmiotowym. Analiza wymienionych okoliczności dała podstawę do uzasadnionego stanowiska Sądu, iż stopień społecznej szkodliwości jego czynu i stopień winy nie jest znaczny. Za takim stanowiskiem przemawia, iż oskarżony niewątpliwie spowodował zdarzenie drogowe w wyniku, którego doszło do potrącenia M. P. (2). Jednak przedmiotowe zdarzenie miało miejsce na skutek przede wszystkim nieumyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez J. M. w trakcie trudnych warunków pogodowych i zarazem drogowych. Przede wszystkim nieobserwowania przez oskarżonego w takich warunkach pogodowych i drogowych w wystarczający sposób drogi przed sobą. Nie ulega wątpliwości, iż J. M. nie chciał, aby do zdarzenia doszło, na co wskazuje również jego zachowanie po zdarzeniu. Po zatrzymaniu samochodu starał się bowiem udzielić pomocy pokrzywdzonej. Co również istotne pokrzywdzona M. P. (2) nie wyraziła sprzeciwu

			<p>na warunkowe umorzenie postępowania. W związku z powyższym Sąd postępowanie karne warunkowo umorzył wyznaczając okres próby 1 roku. Dotychczasowy (...) i jego uprzednia niekaralność uzasadniają przypuszczenie, że będzie przestrzegał porządku prawnego. Okres próby pozwoli przekonać się o trafności powyższej prognozy.</p> <p>Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej M. P. (2) nawiązkę w kwocie 1000 złotych. Będzie to dla pokrzywdzonej przynajmniej częściowa finansowa rekompensata za zachowanie jakiego dopuścił się w stosunku do niej oskarżony w dniu zdarzenia. Będzie też stanowiła dolegliwość finansową dla oskarżonego i uzmysłowi mu, że musi ponieść konsekwencje także materialne swoich zachowania.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii</p>			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III.</p>	<p>Ponieważ sytuacja finansowa J. M. jest stosunkowo trudna, bowiem z tytułu renty otrzymuje miesięcznie 700 złotych, na podstawie art. 627 kpk i art. 624 § 1 kpk w zw. art. 629 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty sądowej kwotę 100 złotych i zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów procesu w pozostałej części.</p>	
<p>6. 1Podpis</p>		